

været udlejet den 1. Januar 1945 i Stedet for den 1. September 1939.

Dette begrundedes med, at »Motiveringen for Indførelsen af Undtagelsesbestemmelserne vedrørende Lejeforhøjelse og Opsigelse gældende for Lejemaal om Boliger eller Lokaler, der er udlejet efter den 1. September 1939, var, at der ikke skulde lægges Boligbyggeriet under Krigen hindrende Restriktioner i Vejen, saaledes at de forhøjede Byggeomkostninger kunde paavirke Lejen ud over 1939-Niveauet, hvortil Hjemmelen findes i Lejelovsbekendtgørelse Nr. 266 af 29. Maj 1943 §§ 55 og 57. Muligheden for en Regulering af Lejen over for fejlagtige Bygningsomkostningskalkulationer har nu været til Stede i et saa langt Tidsrum, at Bygherrerne har haft tilstrækkelig Anledning til at sikre sig, at Lejen blev afpasset efter Udgifterne. Ligeledes har der ved de 3-aarige Perioders Udløb været Anledning til at opsigte uønskede Lejere, hvorfor man finder det ubilligt fremdeles at opretholde denne Fortrinsstilling for Bygherrerne af det nyere Byggeri over for Byggeriet før 1939. Da Mindretallet, som principielt er Modstander af enhver Fortrinsstilling for Byggeriet, erkender, at der ikke for Tiden kan samles Flertal for at slette Skellet mellem det ældre og det nyere Byggeri, uagtet Forudsætningerne for Opretholdelsen i Dag er bortfaldet, ønsker man at stille Ændringsforslaget under Nr. 3 om, at Datoen forrykkes fra 1. September 1939 til 1. Januar 1945, hvorved opnaas, at Lovens aabenbart urimelige Indhold begrænses. Det er Mindretallets Forudsætning, at Bestemmelsen tages op til generel Revision i den bebudede Kommission».

Det tredie kommunistiske Ændringsforslag gik ud paa, at § 58 k, Stk. 2, hvorefter Bestemmelserne om Fremlejenævn ikke har Gyldighed for Udlejere af Enkeltværelser i det nye Byggeri, skulde udgaa. Efter Mindretallets Opfattelse har disse Lejere i Forhold til Lejerne i det ældre Byggeri »opnaaet en Fortrinsstilling, som de paa ingen Maade har gjort sig fortjent til, og som det aldrig kan have været Lovgivningsmagtens Hensigt at give dem».

I Betænkningen oplyses, at der over for Udvalget er fremsat et saa stort Antal Ønsker om Ændringer i den gældende Lejelovgivning, at deres Opfyldelse maatte kræve en almindelig Revision af denne Lovgivning. Udvalget var imidlertid enig i, at en saadan Revision bør fremgaa af et Kommissionsarbejde, til hvis Resultat de direkte interesserede Parter bør medvirke. Da det foreliggende Forslag om Ændringer i og Tilføjelser til Lejeloven kun skal gælde til Udgangen af Maj 1947, har et Flertal da ment at kunne foreslaa Forslaget vedtaget med den foran gengivne Ændring, idet det herved forudsættes, at Indenrigsministeren nedsætter en Kommission, som